

Mevlit Kandili

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 02 2015 07:01:57

Yüce Mevla yaratmış olduğu insanlık için kendilerini dünya ve ahiret mutluluğuna ulaştıracak peygamberler göndermiştir. İnsanlığın kurtuluşu için, tebliğ vazifesini sürdüren peygamberler kendilerine verilen bu görevi layıkıyla yerine getirmişler ve insanlığı en mutlu yola İslam’da davet etmişlerdir. Hz Adem ile başlayan Peygamberler silsilesi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s.)’in doğumuyla son bulmuştur. Gözümüzün nuru, Yüreğimizin aydınlığı Sevgili Peygamberimiz hicretten 53 yıl önce miladi 569 yılında 12 Rebi’ul-Evvel ayı pazartesi günü dünyaya teşrif emişlerdir. Mevlid-i Şerif yazarı Süleyman Çelebi Viladet bahsinde Sevgili Peygamberimizin doğum yılını şöyle dile getirmektedir. Ol Rebi’l evvel âyın nîcesi

On ikinci gîce isneyn gîcesi

Ol gîce kim doğdu ol hayrûl-beşer

Ânesi anda neler gördü neler Sevgili Peygamberimizin doğumuyla Abdülmüttalib, torununun doğumu şerefine verdiği ziyâfette çocuğun adını soranlara: "Muhammed adını verdim. Dilerim ki, gökte Hakk, yeryüzünde halk, O'nu hayırla yâdetsinler..." cevâbını verdi. Annesi de "Ahmed" dedi. (Muhammed, üstünlük ve meziyetleri anılarak çok çok öven, hamdeden kimse demektir. Sevgili Peygamberimizin bu iki isminden başka eski kutsal kitaplarda, eski ümmetlerce bilinen üç adı daha vardır: Mâhi, Hâşır, Âkib. Bu konuda Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: "Bana âit beş yüce isim vardır. Ben Muhammed ve Ahmed'im. Ben Mâhi'yim, ki Allah benim (nübüvvetim)le küfrü izâle edecektir. Ben Hâşır'im ki (kıyamet gününde) insanlar benim ardımdan haşrolunacaklardır. Ben Âkib'im, Çünkü peygamberlerin sonuyum.”^[1] Sevgili Peygamberimizin dünyaya teşrif etmelerinden önce tam bir karanlık vardı. Devir cehalet çağını yaşıyordu. İnsanlar birbirlerini öldürmekten dolayı şeref duyuyorlar, kız çocukları kendilerinden utanç duyulduğu için toprağa diri diri gömülüyor, kadınlara hak verilmek miras verilmek şöyle dursun kendileri mirasa konu oluyorlar, haksızlık, kibir, gasp, yağma almış başını gitmişti. İnsanlık yeni bir elçiye, yeni bir peygambere muhtaçti. Arif Nihat Asya Natında bu hususu şöyle nazımlaştırmıştır.

Günler, ne günlerdi, yâ Muhammed,

Çağlar ne çağlardı:

Daha dünyaya gelmeden

Mü’minlerinvardı…

Ve bir gün, ki gaflet

Çöller kadardı,

Halîme’nin kucağında

Abdullah’ın yetimi

Âmine’nin emaneti ağlardı.

Hatice’nin goncası,

Aişe’nin gülüydün.

Ümmetinin gözbebeği

Göklerin resûlüydün… Hz. Peygamber (s.a.s.) efendimizin dünyaya gelişlerinden önce müjdesi Tevrat’ta ve İncil’de verilmiştir.

Kuran’ı kerim bu hususu şöyle dile getirmektedir.

وَإِذْ قَالَ
عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ يَا
بَنِي
إِسْرَائِيلَ
إِنِّي
رَسُولُ
اللَّهِ
إِلَيْكُم
مُّصَدِّقاً
لِّمَا
بَيْنَ
يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرَاةِ
وَمُبَشِّراً
بِرَسُولٍ
يَأْتِي مِن
بَعْدِي
اسْمُهُ
أَحْمَدُ
فَلَمَّا
جَاءهُم
بِالْبَيِّنَ
اتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ
مُّبِينٌ “Hani, Meryem oğlu
İsa, “Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah’ın size, benden önce gelen
Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi
müjdeleyici (olarak gönlerdiği) peygamberiyim” demişti. Fakat (İsa) onlara
apaçık mucizeleri getirince, “Bu, apaçık bir sihirdir” dediler.” [2]
Bu ayet-i celilede Hz. İsâ’nın, kendinden sonra "Ahmed" adında bir peygamberin geleceğini
müjdelediği bildirilmektedir. Bugün elimizde, Hz. İsâ’ya indirilen İncil'in orjinal
nüshası bulunmayıp, ondan çok sonraki târihlerde kaleme alınmış muharref
nüshalar bulunduğuundan Hz. İsâ tarafından verilen bu müjdenin aslini
bugünkü İncillerde aynen bulmak mümkün olmamaktadır. Ancak
Yunanca'dan Türkçe'ye çevrilen Yuhanna İncili'nin 14. baba'nın 26 âyeti
şöyeder: "Baba'dan size göndereceğim "Tesellici", "Babadan çikan hakikat Ruhu
geldiği zaman benim için o şehâdet edecektir." Burada geçen "Tesellici"
kelimesi, İncilin Yunancasında "Faraklit" dir. İncil'in eski Arapça tercemelerinde bu kelime
"Hammâd" veya "Hâmid" olarak terceme edilmiştir. Nitekim bir kısım Hıristiyan bilginleri
de bu kelimeyi "Hammâd, yani çok hamd eden kimse olarak açıklamışlardır ki
aşağı yukarı "Ahmed" anlamındadır. İncil'deki "Faraklit" kelimesini "Tesellici" diye terceme etmiş
de olsalar, Hz. İsâ ile Hz. Muhammed (s.a.s.) arasında bilinen bir peygamber bulunmadığına
ve günümüze kadar da zuhûr etmediğine göre, Hz. İsâ’nın
gönlerileceğini bildirdiği "Tesellici" veya "Faraklit" Rasûlüllah (s.a.s.)’dir.
[3] Araf suresi 157. avette ise Sevgili Peygamberimizin haberi ve O’nun o eessiz

تُحِبُّونَ
اللّهَ
فَاتَّبِعُونِي
يُحْبِبْكُمُ
اللّهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللّهُ
غَفُورٌ
رَّحِيمٌ “De ki: “Eğer
Allah’i seviyorsanız bana uyın ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.
Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”[8]
Allah’i sevmenin yolunun Kendisini sevmekten geçen sevgilililer sevgilisi Sevgili
Peygamberimiz teşrif ediyor. Doğdu ol sâatde ol sultân-i dîn
Nûra gark oldu semâvât-ü zemîn Süleyman Çelebinin
dizeleriyle dile getirdiği gibi doğumuyla alemin nura gark olduğu Nur saçan son Peygamber
hayata geliyor. Sevgili Peygamberimiz güzeli ahlaklı tamamlamak için
gönderilmiş[9] bir peygamberdi. Asla yalan söyemedi, emanete hiyanetlik etmedi,
dostları ve kendisine inananlarla beraber kendisini kabul etmeyen ve hatta kendisine
düşmanlık besleyenler dahi güvenirliği hakkında asla muhalif bir şey
söyemedi. Hep şefkat ve merhamet timsaliydi. Nazikti, kendisinden asla kötü
bir söz çikmamıştı. Mütevazı ve sade bir yaştıya sahip idi. Vefakar bir
eş cefakar bir aile reisiydi. İnsan haklarına riyeti emretti. Adaleti, ilmi, eğitim ve öğretimi
tavsiye etti. İyi huy ve davranışlarının hepsi kendisinde toplanmış, kötü huy ve
çirkin davranışların kendisinden uzak idi. Asla akraba ve komşuluk ilişkilerini kesmedi.
Büyüklere şefkatlı küçüklere karşı merhametli idi. Bugün Mevlit
Kandili. Bugün Allah’ın Habibinin doğum günü. Bugün alemlere
rahmet olarak gönderilen Efendimizin dünyaya teşrif günü;
Bugünün hürmetine alemler nura gark olacak, bugün hürmetine
günahlar affa uğrayacak, bugün hürmetine insanlar cehennemden azat olacak.
Bugün O’nun hürmetine küslüklerin bitirilme vakti. Bugün
O’nun doğumuyla alemin rahmete kavuştuğu gibi, bizimde hayatımıza Peygamber
Güneşinin doğmasıyla rahmete kavuşacağımız bir gün. Bugün dua
günü, ellerin göğe kaldırılacağı bir gün. Hürmetine alemlerin
yaratıldığı Efendimizin hürmetine kaldırılan ellerin boşça geçirilmeyeceği bir gün.
Ne mutlu bugün kadir ve kıymetini bilip hayatını Sevgili Peygamberimizin hayatı gibi
geçirmeye özen gösterenlere. Ne mutlu bu günün hürmetine
kendini affettirmesi bilenlere. Ne mutlu gönlünü Allah’ın Habibine
açabilenlere. Bugün Peygamberimize olan bağlılığını ve O’na olan sevgimizi
çokça salat ve selam getirmekle ifade edeceğiz. Çünkü bu
Yüce Rabbimizin bizlere bir emridir. Kur’an-ı Kerimde şöyel buyrulmaktadır.
إِنَّ
اللَّهَ
وَمَلَائِكَتَ
يُصَلُّونَ

عَلَى
النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُوا
صَلُّوا
عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا
تَسْلِيماً
“Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salât ediyorlar.[8](#) Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selam edin.” Binlerce Salat ve Selam Senin üzerine olsun Ey gözümüzün nuru Sevgili Peygamberimiz. Binlerce Salat ve Selam Senin üzerine olsun Ey kalbimizin süruru, hidayet rehberimiz Sevgili Peygamberimiz. Vaazımızı Mehmet Akif Ersoy’un o gözel dizeleriyle bitiriyoruz. Ondört asır evvel, yine böyile bir geceydi, Kumdan, ayın ondördü bir Öksüz çikiverdi! Lâkin, o ne hüsrândı ki: Hissetmedi gözler; Kaç bin senedir, halbuki bekleşmedelerdi! Nerden görecekler? Göremezlerdi tabiî Bir kerre, zuhûr ettiği çöl, en sapa yerdı. Bir kerre de, mâmûre-i dünyâ, o zamanlar., Buhranlar içindeydi, bugünden de beterdi. Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta; Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerdı! Fevzâ bütün âfâkına sarmıştı zemînin. Salındı, bugün Şark'ı yılan, tefrika derdi. Derken büyümüş, kırkına gelmişti ki Öksüz, Başlarda gezen kanlı ayaklar suya erdi! Bir nefhada insanlığı kurtardı O Mâsum, Bir hamlede kayserleri, kısırâları serdi! Aczin ki, ezilmekti bütün hakkı, dirildi; Zulmün ki, zevâl aklına gelmezdi, geberdi! Âlemelere rahmetti, evet, şer–i mübîni, Şehbâlini, adl isteyenin yurduna gerdi. Dünya neye sâhipse, O'nun vergisidir hep; Medyûn O'na cem'iyyeti, medyûn O'na ferdi. Medyûndur O mâsûm'a bütün bir beşeriyyet... Yârab, bizi mahşerde bu ikrâr ile haşret. [\[10\]](#) Geceniz mübarek olsun. Cenab-ı Mevla, Sevgili Peygamberimizin getirmiş olduğu güzellikleri hayatımıza aktarıp dünya ve ahiret mutluluğunu kazanmayı cümlemize nasip etsin. Yüce Rabbim Hz. Peygamber (s.a.s.) Efendimizin şefaatine nail eylesin. Ahmet ÜNAL Vaiz [\[1\]](#) Sahih-i Buhari Muhtasarı, Tecred-i sarih, Hadis No:1439 [\[2\]](#) Saff, 61/6 [\[3\]](#) Sahih-i Buhari Muhtasarı, Tecred-i sarih, c.IX, s.250-251 [\[4\]](#) Araf 7/157 [\[5\]](#) Bakara, 2/119 [\[6\]](#) Nisa, 4/69 [\[7\]](#) Al-i İmran, 3/110 [\[8\]](#) Al-i İmran, 3/31 [\[9\]](#) Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 381 [\[10\]](#) Mehmet Akif Ersoy, Safahat, “Bir Yolcu”

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)